

נתנה תורה, שהיא כללות של ימין ושמאל, באותו זמן עשן יתעורר לשמאל להעביר משם סמא"ל, ומיד עולה עשן אחר, שהוא עשן הקטרת, (הוא כללה של התורה, הקשר שלו מצוות עשה), לקשר ולקרב ימין לשמאל, שעמוד העשן הוא העמוד האמצעי (באהבה, ומצוות לא תעשה ביראה), עמוד הקטרת.

מהו הקטרת שלו? שכינה תחתונה, שהיא עולה בכמה ריחות ובשמים טובים, וכשעולה אליו, נאמר בה מי זאת עולה מן המדבר וכו', שעולה בהם, זו ה' תחתונה, זאת עולה במ"י, מקטרת מר ולבונה, שתי ירכים של אמת, מכל אבקת רוכל, זה צדיק, שהוא כולל הכל, הוא רוכל, והיא אבקה שלו, זהו שפתוב ודבק באשתו, וכו' עולה לבעלה.

שכינה תחתונה היא הקטרת של הקדוש ברוך הוא, והיא הקרבן שלו, המזבח שלו, שבה מתקנים ישראל מאכלים של קרבנות של תפלות לקדוש ברוך הוא, שהם כנגד קרבן השחר וקרבן של בין הערפים, וקרבן של אמורים ופדרים שמתאכלים כל הלילה, והוא קרבן מוסף שהוא צדיק, והוא קרבן שבתות וימים טובים, שאין קרבן, (קרוב של העם הקדוש לקדוש ברוך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה. זהו שפתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת.

היא המשכון שלו שבשבילה הוא שורה בתוכם, זהו שפתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, היא הארון שלו, והוא

עשו שנאתי, עמודא דאמצעיתא מתמן אתייהיבת אורייתא, דאיהי כלילא (דף נה ע"ב) דימינא ושמאלא, בההוא זמנא עשן יתער לגבי שמאלא לאעברא מתמן סמא"ל, ומיד סליק עשן אחרא דאיהו עשן הקטרת, (איהו כללא דאורייתא קשורא דיליה פקודין דעשה) לקשרא ולקרבא ימינא בשמאלא, דעמודא דעשן איהו עמודא דאמצעיתא (ברחימו, ופקודין דלא תעשה ברחילו) עמוד הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאיהי סלקא בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה אתמר בה (שיר ג' ו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מר ולבונה (שם) תרי ירכי קשוט, מכל אבקת רוכל (שם) דא צדיק, דאיהו כליל כללא, איהו רוכל, ואיהי אבקת דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב' כד) ודבק באשתו, וביה סליקת לגבי בעלה.

שכינתא תתאה איהי קטרת דקודשא בריך הוא, ואיהי קרבן דיליה, מזבח דיליה, דבה מתקנין ישראל מאכלים דקרבנין דצלותין לקודשא בריך הוא, דאינון לקבל קרבן השחר, וקרבן דבין הערפים, וקרבנא דאמורים ופדרים דמתאכלין כל ליליא, ואיהו קרבן מוסף דאיהו צדיק, ואיהו קרבנא דשבתות וימים טובים דלית קרבנא (קריבו לעמא קדישא לקודשא בריך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת (ירמיהו ט' כג).

איהו משכונא דיליה, דבגינה איהו שארי בגווייהו, הדא הוא דכתיב (שמות כה

ו) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, איהי ארון דיליה, ואיהו ספר

תורה גניז בגווה, איהי מנרתא דיליה, ומנורת
 המאור מההוא דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה
 אור, ואיהי נר הדליק קדמיה, כמה דאת
 אמר (ויקרא כד ב) להעלות נר תמיד, ואיהי בת
 שבע מנרתא כלילא משבעה בוצינין, איהי
 נר לגביה מסטרא דשמאלא, ואיהו אור לגבה
 מסטרא דימינא, ועל תרוייהו אתמר (משלי ו
 כג) כי נר מצוה ותורה אור.

ספר תורה גנוז בתוכה, היא
 מנורה שלו, ומנורת המאור
 מאותו שנאמר בו ותורה אור,
 והיא נר שדולק לפניו, כמו
 שנאמר להעלות נר תמיד, והיא
 בת שבע, המנורה הפלולה
 משבעה גרות, היא נר אצלו מצד
 השמאל, והוא אור אצלה מצד
 הימין, ועל שניהם נאמר פי נר
 מצוה ותורה אור.

היא הקדושין שלו מצד השמאל,
 משום שקדשה מצד הלויים, כמו
 שנאמר וקדשת את הלויים, ועליה
 נאמר תהא לי מקדשת בטבעת
 זו, והיא הכרכה שלו מצד הימין,
 שהיא כהנה, זהו שכתוב כה
 תברכו את בני ישראל.

ונקראת הפלה שלו מצד הצדיק
 שהוא כ"ל, וזהו פל"ה, כ"ל ה',
 משום שהוא הברית שאוחז
 בשניהם, ומצד הצדיק הוא
 היחוד שלה, שהוא קוץ של
 האות ד' מן אחד, שקושר בין
 א"ח לבין ד', והיא תפלה שלו
 מצד ח"י העולמים, שהוא
 שמונה עשרה ברכות התפלה.
 היא אות של שבתות וימים
 טובים, שבת היא הפלל של
 שלשת האבות, משום שהיא בת
 כלולה בשלשת ענפי האבות
 שהם ש, היא התחום שלו והיא
 הרשות שלו, רשות היחיד
 שגבהו עשרה, וזה יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה שהם
 יהו"ה, הוא הערוב שלה מצד
 ימין ושמאל, שהם ע"ב רי"ו,
 שהינו חסד וגבורה, והיא ערבית
 שלו, העבור שלו.

היא טלית של הקדוש ברוך הוא,
 ובה מתעטף הקדוש ברוך הוא,
 כמו שנאמר עוטה אור כשלמה,
 והיא ציצית של צדיק שהוא עני

איהו קדושין דיליה מסטרא דשמאלא, בגין
 דקדושה מסטרא דלויים, כמה דאת
 אמר וקדשת את הלויים, ועלה אתמר תהא לי
 מקודשת בטבעת זאת, ואיהי ברכה דיליה
 מסטרא דימינא, דאיהי כהונה, הדא הוא
 דכתיב (במדבר ו כג) כה תברכו את בני ישראל.

ואתקריאת פלה דיליה מסטרא דצדיק
 דאיהו כ"ל, ודא איהו כל"ה,
 כ"ל ה', בגין דאיהו ברית דאחיד בתרוייהו,
 ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה, דאיהו קוצא
 דאת ד' מן אחד, דקשיר בין א"ח ובין ד',
 ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין,
 דאיהו ח"י ברכאן דצלותא.

איהו אות דשבתות וימין טבין, שבת איהי
 כלל דתלת אבהן, בגין דאיהי בת כלילא
 בתלת ענפי אבהן דאינון ש, איהי תחום דיליה
 ואיהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבהו
 עשרה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו
 ארבעה דאינון יהו"ה, איהו עירוב דילה
 מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו
 דהיינו חסד וגבורה, ואיהי ערבית דיליה
 עיבור דיליה.

איהו טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף
 קודשא בריך הוא, כמה דאת

אמר (תהלים קד ב) עוטה אור כשלמה, ואיהי ציצית דצדיק דאיהו עני